

med sin Stilling. Men fra sidste Halvdel af 1915 og i 1916 voldte Uroen i Anledning af den forventede Overdragelse af Øerne til de nordamerikanske Fristater, at al Disciplin paa Hospitalet ophørte, og det daglige Arbejde dør blev en uafbrudt Kamp, som i Bund og Grund ødelagde Andragerindens Nerver. Overlægen paa Hospitalet stillede hende til sidst i Udsigt et nødtvungent Ophold paa en Nerveanstalt, hvis hun blev længere ved Hospitalet, og hun rejste da hjem til Danmark midt i November 1916. Det forekommer hende billigt, at hun bliver ligestillet med de Sygeplejersker, der først ved selve Overdragelsen frattraadte Tjenesten i Vestindien, saa meget mere som det, i det mindste for to af disse Sygeplejerskers Vedkommende beroede paa de ved Krigsforholdene skabte Vanskeligheder, at deres Ansøgninger om Afsked ikke havde ført til deres Afløsning, forinden Overdragelsen af Øerne til de nordamerikanske Fristater fandt Sted.

Udvalget gør ikke Indstilling.

25. Fra *Repræsentanter for Arbejdernes Fællesorganisationer paa Lolland-Falster* om, at der af Staten i den nærmeste Fremtid maa blive foretaget, hvad der er muligt, til Iværksættelse af offentlige Arbejder. (Indbragt den 14. December 1917 af Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds, *Bresemann*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Idet Andragerne takker for de Forbedringer, som er sket paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade, henstiller de til Regering og Rigsdag at foretage, hvad der er muligt, for at iværksætte offentlige Arbejder, idet Understøttelse kun bør være Undtagelser i Nødstider, medens Arbejde bør være en Regel, som maa foretrækkes. Endvidere anmoder de om, at der fra Statens Side maa blive ydet Kommunerne Assistance saaledes, at paabegyndte kommunale Arbejder kan fortsættes og nye Arbejder paabegyndes, idet de gaar ud fra, at Stat og Kommune bør foregaa det private Initiativ med gode Eksempler for at opretholde Erhvervslivet og undgaa eller formindske Arbejdsløsheden.

Samlede til Møde i Maribo den 17. November 1917.

Underskrifter.

Da Sagen afgøres ved Finansloven og Tillægsbevillingsloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

26. Fra *19 forhenværende dansk-vestindiske Tjenestemænd* om Erstatning for Udgifter ved Flytning fra Vestindien til Hjemlandet. (Indbragt den 9. Januar 1918 af Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds, *Ivar Berendsen*).

Andragerne har henvendt sig til Finansministeren med Anmodning om, at der til Hjælp ved Afholdelsen af de Udgifter, hver især har haft ved Oprettelsen af Hjem her i Danmark efter deres tvungne Bortrejse fra Vestindien, maatte blive bevilget dem en Sum, der for Familieforsørgere passende kunde beregnes til 1 500 Kr. og for ugifte til 750 Kr., men har modtaget det Svar, at Finansministeren savner Hjemmel til at bevilge det ansøgte. I den Anledning henvender Andragerne sig til Folketinget med deres Ønske, som de begrunder med, at de ved Overflytningen til et helt andet Klima end Vestindiens har været nødte til at anskaffe sig andre Senge, Sengklæder, Gangklæder og Undertøj m. m., end de var forsynede med, og at de har haft betydelige Udgifter til Istandsættelse af de hjembragte Møbler, der kom hertil i ret beskadiget Tilstand. Disse Omkostninger har paa Grund af Dyrtiden været meget byrdefulde, ikke mindst, naar de vanskelige Huslejeforhold og den megen kostbare Brændselsan-